

ת"פ 66758/11 - מדינת ישראל נגד א. מ

בית משפט השלום בבאר שבע

18 ספטמבר 2017

ת"פ 16-11-66758 ישראל נ' מ(עוצר)

לפני כבוד השופט דניאל בן טולילה
מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד גנית אטיאס
המאשימה

נגד
הנאשם
א. מ (עוצר)
עו"ד ורנציקי

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר הוכחות בעבירות של תקיפה סתם של בת זוג, היזק לרכוש מمزيد, תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוג, אiomים, והדחה בחקירה, לפי הוראות סעיפים 382(ב) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); סעיף 452 לחוק; סעיף 382(ג) לחוק; סעיף 192 לחוק; ו- סעיף 245(א) לחוק, בהתאם.

על-פי המתוואר בעובדות כתוב האישום, במועדים הרלוונטיים, היו הנאשם ו� (להלן: "המתלוננת") ידועים הציבור ולהם שלושה ילדים מסווגים.

כעולה מעובדות כתוב האישום, בתאריך 26.11.16, בסמוך לשעה 11:08 בבית ברוח',....... בעת ויכוח בין השניים, תקף הנאשם שלא כדין המתلونת בכך שנגנה בראשה, והוא להגנתה שברה כס על ראשו. מיד לאחר המתוואר, אימן הנאשם על המתלוננת בפגיעה שלא כדין בגופה בכך שאמר שירוג אותה, בכוונה להפחידה או להקניתה. לאחר מכן, יצא הנאשם אל הסלון והרס במידח חפצים שונים בכך שבר שלחן הסלון וניסה לשבור הטלויזיה.

עוד עולה מכתב האישום, כי לאחר המתוואר לעיל, שב הנאשם ותקף את המתלוננת בכך שהפילה ארצתה והחל לחנוק אותה בידיו בחזקה. המתلونת ניסתה להשתחרר מהחזיתו בכך שאחזה בחזקה באשכיו, אך זה רק הגביר חניקהתו ולבסוף נשר אותה במפרקה ושחרר אותה. כתוצאה מההנשיכה נגרמה למצלוננת המטומה גדולה במרקף שמאל. מיד לאחר המתוואר, הרס הנאשם במידח חפצים נוספים בבית, בכך שהפיל מנווע של מזגן ושבר צלחות. כתוצאה מכך, עפו רסיסי זכוכית על המתלוננת ופצעוו בידה. עוד מתוואר בכתב האישום כי לאחר המתוואר לעיל, הלכה המתלוננת לחדר השינה. במעמד זה הנאשם אים על המתלוננת בכך שאמר לבני הקtin שהוא יירוג אותה. (יצוין כי במקור במקור ייחס לנאשם כי אחז גם סכין ואולם בית המשפט לא מצא לכך עיגון ראוי ועל כן רכיב עובדתי זה לא יילך בחשבון והכל כאמור בהתייחסות בית המשפט בעמ' 46 פסקה 3 להכרעת הדין).

בנוסף, הורשע הנאשם בכך שבתחנת משטרת באר-שבע, במהלך עימות בין הנאשם למתלוננת, ניסה הנאשם להניא את

המתלוננת לבטל את תלונתה במשטרת בכר שפנה אליה ואמרה לה לבטל התלונה ובמקום זאת להוציא צו הרחקה.

טייעוני הצדדים לעונש:

המאשימה, בטיעוניה הכתובים לעונש הפונתה לערבים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מעשי של הנאשם בכלם הגנה על שלמות גופו, שלות נפשו של המאויים וכן הגנה על התא המשפחתי. בבחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, ולחומרה עמדה המאשימה על התנהגו של הנאשם שכלה גם השפלתה של המתלוננת, הרס ציוד רב, פגעה פיזית ממשית במתלוננת. כך גם ביקשה המאשימה ליתן הדעת למושא האיים והאלומות, הלא היא בת זוגו של הנאשם ואמילדיו אשר הותקפה על ידו בתחום ביתה מבצרה ולענין ילדם המשותף. אשר לעבירה של הדחה בחקירה- ציינה המאשימה את היעדר המוראה שהפגין הנאשם עת שביצע עבירה נוספת של הדחה בחקירה בזמן שנכח בתחנת המשטרה.

בשל כל אלו סבורה המאשימה כי מתחם העונש ההולם, מן הראי שינוי בין 24-8 חודשים מסר בפועל.

בגדריו של המתחם הפונתה המאשימה לעברו הפלילי המכבד של הנאשם 8 הרשעות קודמות שעיקרן בעבירות אלימות, אך לא רק. לנאים הרשעות גם בעבירות רכוש, סמים ועוד, אשר במסגרת ריצה מאסרים קודמים. אם לא די בכך הרי שאת העבירות בתיק דן ביצע הנאשם כאשר 2 מאסרים מותנים תלויים ועומדים כנגדו, ובחלווף כמנה בלבד מאז שחררו ממאסרו האחרון. לאור היעדרו של הליך שיקומי סבורה המאשימה כי אין להקל בעונשו של ויש למקומו ברף הגבהה של המתחם לצד הפעלת שני המאסרים המותנים באופן מצטבר וענישה נילוית.

מטרת ההגנה ובמסגרת הטיעונים לעונש העידה המתלוננת בתיק. זו ביקשה מבית המשפט שלא להחמיר עם הנאשם שכן לדבריה היא ילדיה מחכים לו וזקוקים לנוכחותו בבית. זו הוסיפה וצינה שמאז מעברו של הנאשם, בעלי השתנה לטובה וכי בគונתה לחזור ולהיות יחד עימו לאחר שחרורו.

ב"כ הנאשם במסגרת טיעונו לעונש ביקש מבית המשפט שלא להחמיר עימיו וזאת בשל הנסיבות הנוגעות להתרחשויות האירועים בדגש על כך שבמהלך האירוע גם הנאשם נחבל כתוצאה מכך שהמתלוננת שברה על ראשו. עוד ולאחר מכן, התבקש בית משפט לקחת בחשבון את הקביעה מתוק הכרעת הדין לפיה בניגוד לאמור בכתב האישום, הנאשם לא אחז בסיכון בעת שאים על המתלוננת. גם אם הנאשם ניהל הוכחות, אין לראות בכך כניהול סרק שיש Zukof אותו לחובת הנאשם, בפרט כאשר המתלוננים בתיק מסרו בבית המשפט גרסה המתיחסת עם טענתו של הנאשם.

בשל כל אלה סבור הסגנור כי מתחם העונש ההולם מן הראי שיחל משישה חודשים חדשים, כשתקרטו צריכה להגיע ל-12 ל- 14 חודשים לכל היוטר. בוגדריו של המתחם הפונה ב"כ הנאשם לנسبותיו האישיות בהן ניהול שנות זוגיות רבות עם המתלוננת וגידול שלושת ילדיהם המשותפים לבדם לאחר שעלו לארץ עוד ולאחר מכן ביקש לתת משקל לעדותה של המתלוננת ולרצונה שהנאים יחוור להיות יחד עימה ועם הילדים שזוקקים לו . אשר לעברו הפלילי נתען כי הרשעתו האחזרונה באלים במשפחה הייתה בשנת 2011, כך שגם לראותו כרצידוייסט בתחום עבירות זה. יש בכלל האמור לעיל אליבא דסנגור הנאשם לקבוע את עונשו של הנאשם כתקופת מעברו תוך הפעלת המאסרים המותנים בחופף לעונש זה.

הנאשם מצדיו, הביע צער וחרטה על התנהגותו והפגיעה בבת הזוג החולה.

דין והכרעה:

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון הילימה, על בית המשפט להתחשב "בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידה הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה".

בממשיו האמורים לעיל, פגע הנאשם בשורה ארוכה של ערכים מגנים, בכללם הגנה על ביטחונה, כבודה, שלונות נפשה, שלמות גופה וחירות פעולתה של המתלונת. עוד פגע הנאשם בשלמות התא המשפחתית כאשר בעבירות ההדחה פגע הנאשם בערך של שלטון החוק והסדר הציבורי.

על החומרה המיוחדת בעבירות אלו ועל הצורך להוקיע את החולה הרעה חז מחברתנו, אפנה לפסק דין של כב' השופט ס' ג'ובראן בע"פ 10/792 מדינת ישראל נ' פלוני (14.2.2011):

"**עבירות אלו, מתרחשות על דרך הכלל בבית פניה, בגין ראה ובאי שום, ומוסתרות היבט מהסבירה. פעמים רבות, שרוי התקוף בקונספסיה שגואה לפיה אין בכוחו של החוק לפרוץ את מפטן ביתו, בו רשי הוא, לשיטתו, לנוגג במשפחהו כרצונו, כמו היתה קניינו. אלמנטים אלו, המשולבים דרך כלל בעבירות האלים במשפחה, מעיצימים את הסכנה הנש��ת מן התקוף כמו גם את חשיבותם של שיקולי הרטעה האישית והציבורית"**

עוד בעניין זה אפנה לפסק דין של כב' השופט פרוקצ'ה בע"פ 6758/07 פלוני נ' מדינת ישראל (07.10.11):

"**מעשי אלימות בתחום המשפחה נתפסים כבעלי חומרה מיוחדת במערכות האיסורים הפליליים העוסקים בעבירות אלימות. הציפייה האנושית הטבעית הינה כי בתחום משפחה ישרו יחס אהבה, הרמונייה, וכבוד הדדי. הפרטה של ציפייה זו הופכת את השימוש באלים במשפחה לטופעה העומדת בניגוד עמוק לחשוץ הצדק האנושי. יתר על כן, במסגרת המשפחה, מופעלת האלים על פי רוב בידי חזק כלפי החלש... .**

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות ברגע דא נעה בין מספר חדשני מסר שיכול וירצוז בדרך של עבודות שירות ועד תקופה המגיעה לכדי שנתיים יותר. על דרך הכלל, הפרמטרים העיקריים אשר בית משפט שת ליבו אליהם נוגעים לעוצמת האלים, האם נעשה שימוש בנשק חם או קר, תוצאות האלים, פער הכוחות בין הקורבן לתקוף וקיים של יחס תלוות, רכיבי השפה ואוצרות במעשי האלים, תדרות המעשים והמשמעותם, וכן נסיבות והרקע לביצוע העבירה. **ביחס לכך ר' בין היתר: רע"פ 12/8323 שוקרון נ' מדינת ישראל ברע"פ 6821/08 מסרי נ' מדינת ישראל (18.8.08), בת"פ (מחוזי - ב"ש) 37624-01-13 מ"י נ' ד מ, (28/10/2014); בת"פ (ראשל"צ) 26002-02-13 מ"י נ' פלוני (5.6.14).**

"עבירות האלים והאומים בכלל, וכן בנות זוג בפרט, הפכו זה מכבר לרעה חרולה אשרatti המפט מצוים להיאבק בה. נכון הוא אומנם כי אין בכך כדי "להוציא" את נסיבותו האישיות של

הנאשם הקונקרטי מן המשווה ואולם דרש הדבר מתן משנה תוקף לאותם אינטרסים של גמול של הרתעה, הן של העבריין עצמו והן של עבריינים בכוח".

על היקף התופעה של אלימות נגד נשים בישראל ר' דברי בית-המשפט העליון בע"פ 1474/14 פלוני נ' מדינת ישראל (15.12.2015):

"לאבוני, מקרה אכזרי זה הינו המכחשה נוספת למדיאות של התופעה הקשה והחמורה של אלימות נגד נשים בישראל. אך לאחרונה עמדה חברותי, השופטת ע' ברון, על היקפה של תופעה זו ועל הפגיעה הקשה של מעשי האלימות בכל אחת מהקורבנות להם: 'על פי הערכות שונות של רשות הרווחה, כ-200 אלף נשים סובלות מאלימות וכ-600 אלף ילדים עדים לאלימות זו. ההיקף הוא עצום, ועם זאת - את סימני האלימות נשאת כל אחת מקורבנות האלימות על גופה, בبشرה, ובונפה כשהיא לגמри בלבד [...] ענישה הולמת ומרתיעה בעבירות מסווג זהה, כבקרה דנן, יש בה משום הכרה בהשלה ובמצוקה הנוראה שחויה אישת הננתנה לדיכוי ואלימות מצד בן זוגה; כמו גם העלתה המודעת לתופעה של אלימות נגד נשים, שהיקפה כאמור ניכר ומדדיג'".

גם בעבירות האיים מדיניות הענישה משתרעת על פני מנעד רחב ונעה החל מענישה צופה פנוי עתיד ועד למספר חודשי מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח ואף לעלה משנה. על דרך הכלל, בת המשפט נתנים דעתם לתוכן האיים, האם מדובר באיים קונקרטיים או ספונטניים, האם נלווא לאוימים עבירות נוספות, מטרת האיים, נסיבות השמעת האיים, מידות המאים ומהות המאים. בהקשר לכך ר' בין היתר רע"פ 1293/08 אלכסנדר קורניק נ' מדינת ישראל; ת"פ 9816-01-12 27929 מדינת ישראל נ' צבי לוי; ת"פ 42579-11-12 מדינת ישראל נ' אבן צבור; וכן ת"פ 13-08-2012 מדינת ישראל נ' גרישו גברילוב.

מידת הפגיעה של הנאשם בערכים המוגנים נמצאת במדרג הבינוי גבוהה של עבירות ברגע דא. תחילתו של האירוע מקורה בכוונה של המתлонנת על כך שהנאשם שהוא מחוץ לביתם ושב רק לבוקרו של יום. כאן המקום לציין כי בית המשפט אינו נכנס לטיב המערכת הזוגית בין השניים לא כל שכן לאופן שהנאשם משתמש כבן זוג. יחד עם זאת, בראקע הדברים, ניתן כי המתлонנת באותה עת לא הייתה בקשר הבהיר, דבר אשר היה בו כדי לחזק את תלותה בנהasset, זאת אף מעבר לרגיל.

הנאשם הוא זה שמדרדר את האירוע שתחילתו בזיכוח לכדי פסים אלימים וזאת בכך שנגח בראשה. בשלב זה המתлонנת אינה נשארת חיבת ובתגובה אינסטנטטיבית שוברת את הocus אותה אחזה על ראשו. די היה בכך כדי שהנאשם ילמד המתлонנת "לקח" בדבר ההתנהגות המצופה ממנו ומשלב זה פצח בפרץ אלימות הן לפני המתlonntה והן לפני חפציהם השונים בדירה.

הנאשם הפך את השולחן בסלון ושבר אותו. ניסה לשבור חפצים נוספים, ככל אחר מכן הגיע למצלוננת, הפיל אותה ארואה ובעוודו עליה החיל לחנק אותה באמצעות ידיו בחזקה. לא זו בלבד, אף זה נשך אותה בידיה כשיטמי הנשיכה

יוותרו על גופה עדות לעוצמת הנשיכה. אך בשל התושיה אותה הפגינה המתלוונת אשר אחזה בחזקה באשכו, זה שחרר את חיזתו ופסק מלחנק אותה.

גם בשלב זה האירוע אינו מסתיים, שכן הנאשם מפנה עצמו על חפצים שהוא בדירה ובכלל זאת העיף מנוע של מזגן, שבר צלחות כשריסי הזכוכית עפו לכל עבר ופיצעו המתלוונת. ככל אלה הוסיף איום ולפיו ירוג את המתלוונת. בית המשפט עיין בצילומים המתעדמים את הדירה אשר נראית בוקה ומובלקה ומדוברים בעד עצם.

המדובר באלים של ממש, אלומות נמשכת, אלומות שגרמה לחבלות על גופה של המתלוונת. גם אם בסופם של דברים לא נגרמו פציעות חמורות למתלוונת, הרי שהדבר מקורו בין היתר בתנודות השערה מצידה עת הגנה על עצמה, בהצראף למעורבות של בנו הבכור שהתרебב בשעה שהאירוע הסלים. מדובר בפגיעה של ממש בכבודה של המתלוונת אשר מוכית בדلت אמות ביתה.

חומרה יתרה מזוída נמצא בית המשפט בעובדה כי המתלוון מכאה את הנאשמת בנוכחות ילדיהם הקטנים בדgesch על ד'. שהינו בן תשע. הדברים אמרים לא רק מהפרטקטיביה של המתלוונת אשר מוכית בנוכחות ילדיה, אלא גם מנוקודת ראותו של הקטין אשר נאלץ להיות חלק פעיל באירוע האלים על כל המשמעויות הנגזרות מכך. דברים אשר הובילו במסגרת הכרעת הדין יצוטטו בעת זואת על מנת ללמד על הפגיעה העקיפה של הנאשם במרקם התא המשפחי וההשפעה שלהם על נפשו של הקטין. כך בין היתר הקטין ציון: "הוא קם ודחף את כל השולחן ושבר אותו ... אחר כך הם התחילה לריב ואחר כך לא ראיתי כלום כי הייתה במיטה ... ברוחתי". הקטין מסביר כי בשלב זה שהבחן בהם רבים הלה לאחר ובמהשך: "התחלתי לפחד אז ראיתי אותם מרבייצים אז דחפתי את אבא שלי, שלא אה... נו ירביע לה... כי לא רציתי שזה יקרה". ובמהשך: "פשוט הם המשיכו לריב וניסיתי לעצור וגם אה... נו, ד ניסה".

בדומה, מסר הקטין כי אפילו ברוח לעבר חדרו בדירותם הקטנה, לא חמקו מעינויו האלים של הנאשם: "הוא הפיל ... הפיל את אמא שלי וחנק אותה. ח': איך אתה יודע את זה? נ': כי אחר כך קמתי מהמיטה וראיתי את זה וניסיתי למשוך אותו ... הוא חנק אותה עם היד והפיל אותה ... הוא לקח את היד ועשה עם הפה, עם הגרון ככה (הנחקר מדים) ... ח': אבל מה ... אז איך אמא הגיבה כשהוא חנק אותה? נ': היא אמרה לו תעוזב אותי, תעוזב אותי ואחר כך נו, ד' משך את אבא שלי נו, למקלחת שיירגע.

קטין בן תשע לא אמר לנשותו למנוע מהביז לאמו, קטין בן תשע לא אמר להיחשף לסתוואה בה איינו מושפלת ומוכה ולברוח לחדרו בפחד. לא בכדי עבירות אלומות במשפחה נתפסות כחמורות יותר, בין היתר בשל תופעות אלו.

המשקל שיניתן להתנהלותה של המתלוונת, ככל שהדבר נוגע להתחת הocus בראשו של הנאשם ואחיזה באשכו כנתונים לקולא יהיה שלו שהרי הנאשם כאמור הוא זה שנגה באלים מלכתחילה והוא זה שאף הסלים בכל אחד מהשלבים את עצמת האלים. אין לו להלן על כך שהמתלוונת ביקשה להגן על עצמה גם אם הדבר הביא לפיצעתו. עוד ולקולא תיליך בחשבון העובדה כי אין מדובר בנסיבות מותכנות. לא נעשה שימוש מצדדו של הנאשם בנסק חם או קר ובסיום

של דברים גם החולות שנגרמו למתלוננת הינם בעיקרן המטומות ולא מעבר לכך.

כתב האישום בו הורשע הנאשם כולל גם עבירה של הדחה בחקירה כאשר ביחס לעבירה זו ניתן לומר כי זו נמצאת במידה הבינוני נמוך. לחומרה, יש לקחת בחשבון כי אזהה הדחה מבוצעת בתחנת המשטרה, בנסיבות חוקר וזאת במהלך עימות בין הצדדים. מאידך, הנאשם לא נמצא אומר למתלוננת לשקר, לא טווה גרסת בדברים שהושמה בפיה כאשר לצד אמירתו למתלוננת שתבטל התלונה הלה נשמע מכך שהיא שיגן עליה בדמות צו הרחקה.

**מלל המקובץ לעיל, הנהני קבוע כי מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם נע בין שמונה לעשרים
ואربעה חודשים מאסר בפועל.**

בקביעת עונשו של הנאשם בגדרו המתחם, בית המשפט מתקשה למצאו נקודות זכות שייהי בהן כדי להקל בעונשו. הגם כך תיליך בחשבון עדמת המתלוננת אשר העידה על רצונה לנסوت ולשדק את התא המשפטית ועל חסרוונו של הנאשם בחייה ובחייהם ידיהם. עוד תיליךנה במסורת נסיבות חייו המורכבות של הנאשם אשר על פי הנלמד, עליה יחד עם המתלוננת מ... לא מעטפת תומכת והקים משפחה, כאשר בנו הבכור אף משרת ביחידה קרבית.

מנגד ולחומרה יש ליתן הדעת ראש וראשו לעברו הפלילי המכבד הכליל 9 הרשעות קודמות, רובן נסבות סביב עבירות אלימות לרבות עבירות אלימות כלפי בת זוג אך לא רק. הנאשם ריצה פעמיים רבות עונשי מאסר, חלקם לתקופות ממושכות, דבר שלא היה בו כדי להרטיעו מלחתוא פעם נוספת בעבירות דומות. וביתר פירוט:

בשנת 2000 הורשע הנאשם בתקיפת סתם של בת זוג, היzik במצוות רכוש ותקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2004 הורשע הנאשם בתקיפה הגורמת חבלה של ממש וניסיון תקיפה סתם ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל לרצוי בדרך של עבודות שירות.

בשנת 2005 הורשע הנאשם בעבירות איומים ושתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש ונגזרו עליו 13 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2007 הורשע הנאשם בעבירה של גניבת רכב ופריצה לרכב ונגזרו עליו 4 חודשים מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות.

בשנת 2010 הורשע הנאשם בניסיון לחבלה בשערין מזוין ותקיפה הגורמת חבלה של ממש על ידי שניים או יותר ונגזרו עליו 9 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2011 הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת סתם של בת זוג ועבירות אiomית ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2014 הורשע הנאשם בעבירה של חבלה במכשיר לרכב ונגזרו עליו 6 חודשים מאסר בפועל.

בשנת 2015 הורשע הנאשם בתקיפה וחבלה ממשית על ידי שניים או יותר ונגזרו עליו 10 חודשים מאסר בפועל.

צא ולמד כי זו היא הפעם השביעית שבה הנאשם הורשע ונוטן את הדין על עבירות אלימות והפעם השלישייה בה הנאשם מושרעד בעבירות אלימות כלפי בת זוג. עבר פלילי זה מלמד כי הנאשם נוקט בבירונות ובאלימות בדרך חיים וכי סנקציות פליליות לא יהיה בהם כדי להרתיעו. יתרה מכך, הנאשם מבצע את המיותס לו כשתלויס ועומדים כנגדו שני מאסרים מותנים בני עשרה וחמשה חודשים שהינם ברוי הפעלה בענייננו. יש באמור לעיל כדי לתת משקל ואך משקל רב לשיקולי הרתעת היחיד לצד משקל נוסף לשיקולי הרתעת הרבים נכון נפוצותן של העבירות בהן זה הורשע.

בתיק זה לא התבקש תסקיר שיפורים את מלאו נתוני של הנאשם בדגש על מידת הייזקקתו להליך טיפול בבעית האלימות, שליטה בכעסים וכן יכולתו להורעם להליך שכזה. בין כך לבין כך אין לדבר על הליכי שיקום בגיןם יש לחזור מטה ממתחם העונש ההולם או בגדרו של המתחם. היעדרו של אפיק טיפול מותיר על לנו את אותם גורמי סיכון רבים ומצדיק אף הוא החמרה בעונשו במסגרת שיקולי הרתעת היחיד.

הנאשם ניהל הכוחות וברוי שאין בכר בכך להחמיר עימיו. יחד עם זאת, זה אינו זכאי לאותה הנחה משמעותית לה זכאים כאלה שהוא, נטלן אחריות, יתרכז את העדת המתלוונת וחסכו בזמן שיפוטי יקר.

סוף דבר, מכל המקובל לעיל, הנני לגוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 15 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 26.11.2016.

ב. מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 10 חודשים מת"פ 15-01-20984-3 במצטבר לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. בנוסף, מורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים, אף הוא מת"פ 30984-01-15-25 בחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל. סך הכל יהיה על הנאשם לרצות 25 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 26.11.2016.

ג. 5 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות או רכוש מסוג עווין או עבירות של הדחה בחקירה.

ד. 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחררו שלא יעבור עבירות אלימות מסוג פשע.

.1.6.18 עד ליום ישולם הפיצויים בכתוב האישום על פי פרטיה למוחזן המלוננת מהתalonnet ע"ת 2 נס 2500.

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט המוחזן.

ניתן צו כללי לモוצגים ליחידה החקורת: להשמיד, לחלט, להשיב לבעלים לפי שיקול דעת.

ניתנה והודעה היום כ"ז אלול תשע"ז, 18/09/2017 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה, שופט